

PŘÍBĚH

JAK MĚL TRAKAŘ PRAVDU

Bylo jednou jedno zlodějisko zlodějské a to ze vydalo na lup. Aby se mu s kořistí lépe utíkalo a svoje zlodějské náčiní nemuselo tahat na hřbetě, vzalo si s sebou trakař. Ale tomu trakaři se toho dne do práce nechtělo. Celou cestu bručel a hudroval, skřípal zubama a mrmlal si pod vousiska, až z toho bylo zlodějisko celé nervózní a zeptalo se, copak si to vrčí. Tu pravil trakař zcela zřetelně: „Že z toho dneska houby bude!“

Zlodějisko se nadechlo a odseklo: „Co víš, ty staré trakařisko, o zlodějském řemesle! Jen počkej, však ti ukážu!“

A jeli dál. Ale trakař stále vrčel a bručel, a když vjel na nějaký kámen nebo výmol, tak křiknul dost hlasitě: „Houby!“ Tak toho bylo na zlodějisko až příliš a houklo: „Jestli nebudeš držet hubu, ty staré trakařisko, pojedou rovnou na pole a naložím tě řepou!“ Trakař na chvíli zmlknul, ale za chvíli se mu to rozleželo a začal se svojí vrčivou a bručivou árií znova.

Zrovna mu chtělo zlodějisko rovnat noty, když tu potkali polního hlídače, který měl velkou starost, kampak zlodějisko zlodějské takhle v noci jde. Zlodějisko se vymluvilo po zlodějském způsobu a šlo dál. To trakař ovšem strašlivě rozzlobilo, a tak na hlídače zavolal. „Krásť řepu, krásť řepu!“ Hlídač to zaslechnul, obrátil se a plížil se za nimi.

Konečně zlodějisko dorazilo na pole s řepou a pustilo se do sklizně. Sbíralo

dvě pohádky

a nakládalo, když tu zpozorovalo, jak sem k němu hrne hlídač. Nelenilo, svižně popadnulo trakař a dalo se na útěk. Když přiběhlo domů, celé schvácené a s trakařem prázdným, ten pravil spokojeně: „Tak vidíš, já ti to říkal Dneska jsi ukradnul houby!“

Tak měl trakař přece jen pravdu.

ODKUD DNESKA FOUKÁ?

To se jednou medvědovi podařilo lapit živého tetřívka. Opatrně ho držel mezi zuby a pospíchal za lišákem, aby mu ten zázrak ukázal a pochlubil se. „Jen se podívejte lidičky, jaký já jsem pašák! Chytil jsem živého tetřívka!“ Inu byl to ješita.

Jenomže lišák měl k obdivu daleko, na jazyku se mu vařila závistivá slina a přemýšlel, jak tu tučnou slípku získat. A tak se zeptal: „Poslouchejte, kmotře, odkud dneska fouká?“

Medvěd, který se neodvažoval otevřít tlamu, aby mu tetřívek neuletěl, jen hodil hlavou jedním směrem a zabručel: „Hm m m m m.“ Jenomže lišák se stavěl hlupáčkem a za malou chvíli se zeptal podruhé: „Odkud jste říkal, kmotře?“ A medvěd se měl zase jenom ke kývnutí a vyrazil to svoje: „Hm m m m m.“ A tak se musel lišák ptát potřetí: „Odkud že to dneska fouká?“ To už medvěd nevydržel a zamumlal: „Sever!“ Jen co sedla slabika ke slabice, tetřívek se vyprostil z medvědího sevření a frnk pryč!

Lišák se tomu smál, až se za břicho popadal: „Inu, kmotře medvěde, já bych na vašem místě odpověděl „Jih, jih!“

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyšlo: 23. 11. 2016

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

278

SIHÁČEK

listopad 2016

CO SE STALO

Jak to zvládáme

9. 11. — bylo zataženo, chvílemi se však objevilo slunce, celý den bylo docela chladno a na konci schůzky bylo v údolíčku, kde máme klubovnu, $-0,5^{\circ}\text{C}$.

Před schůzkou se objevil Jirka, který bude dalším členem oddílu, uvidíme, jak dlouho mezi námi vydrží.

Nejprve jsme odehráli hru na grilu. A potom přišel úkol pro Ronnyho. Nebyl z nejnějnějších, přece jen, přečíst SMS bez samohlásek, to vyžaduje docela dost zkušenosti — není divu, že nejlepší byli v úkolu Lucka a Maty.

Zdá se to daleko, ale Uzlařská regata je na programu v lednu, a procvičení vázání šesti potřebných uzlů je třeba věnovat čas. Během vázání odcházeli jednotlivci kousek od klubovny do tmy, kde měli mezi třemi svítícími lucernami vyzvednout lístek. Někteří museli překonat obavy, ale nakonec přinesli potvrzení všichni.

V dalším čase jsme poprvé házeli kroužky. Šlo to jako po másle, jen jsme museli stát trochu blíž ;-). Následovala neobvyklost. Dave přinesl batoh sladkostí a rozdával... Na závěr jsme si rozdali »nové číslo« oddílového časopisu, a rozešli se k domovům. Venku už byla pěkná zima.

16. 11. — bylo pod mrakem, chvílemi lehce poprchalo, teploty pak byly lehce nad nulou.

Tradičně jsme začali hru na grilu. Následoval další úkol pro Ronnyho. Opět nebyl snadný, ale nápořád bylo několik - barvy, obrázky, jména a obory, které měli na starosti, to by v tom byl čert, abyste na ty správné bohy na dveřích nepřišli ;-).

Potom jsem se pustili do dalšího kola zvládání uzlů pro Uzlařskou regatu. Celou šestici zvládli Matouš, Tete, Maty a Veverka, ta si zaslouží pochvalu, protože je zvládla jako jediná z letošních nováčků.

Následovala krátká scénka a námořníkem, no a podle ní už někteří přišli na to, že si zahrajeme „lodního démona“. Na závěr mám Tonda rozdál něco dobrot, abychom věděli, že oslavil narozeniny, připomněli jsme si i sobotní turnaj a vydali se chladným večerem domů.

Na schůzkách 9. a 16. listopadu jsme hráli o červíky i plnili úkoly – poprvé SMS bez samohlásek a podruhé doplnění kamenů správným Mayským bohům, abychom otevřeli bránu.

Při plnění úkolů v listopadu, se přidělovali speciální červíci i za splnění úkolu jako první nebo za zjištění podstaty úkolu.

Zisk si připrala Kája, která jako první našla správného papouška se zprávou přivazanou na pařátu.

Dále získali červíky Lucka a Maty za vyluštění celé SMS.

Nakonec Ondřej za rozpoznání Mayských bohů.

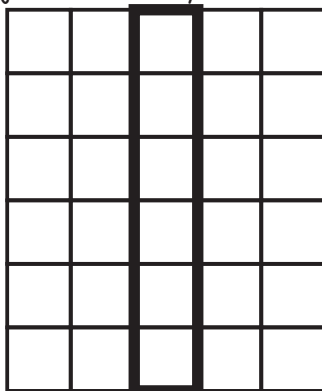
	7.9.	14.9.	21.9.	28.9.	5.10.	12.10.	19.10.	26.10.	2.11.	9.11.	16.11.	23.11.	30.11.	7.12.	14.12.	21.12.	zisky z grilu	červí
1 Matyáš	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●						30, 30, 36, 27, 28	14
2 Lucka	○	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○						25, 29, 28, 21	8
3 Adam	○	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○						32, 25, 26	7
4 Dave	○	●	●	●			○			●							31	3
5 Kája	○	●	●	●		○			●	●	●						26, 22, 26, 24	6
6 Tete	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●						28, 24	2
7 Matouš	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●						24, 31, 31, 30	10
8 Paťa	○	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○						21, 22, 23, 24, 28	6
9 Olča	○	●	●	●	○	○	○	○	○	○	○						29, 32, 21, 22	8
10 Tonda		●	●	●	●	●	●	●	●	●	●						23, 26	3
11 Veverka	○	○	●	●	○	○	○	○	○	○	○						29	3
12 Tomáš					●	●	●	●	○	○	○						28, 21	3
13 Sam				●														
14 Ondřej					●	●	○	○	○	○	○						33, 32, 29	10
15 Říša					○	○	○	○	○	○	○						23, 25	3
16 Matěj					○	○	○	○	○	○	○						25, 30, 27	7
17 Jirka ml									○	○	○						35	4

účast – ● úkol byl splněn
○ úkol nebyl splněn

NĚCO NA BEDNU...

Nazdar luštitelé. Pro toto číslo je pro vás připravena malá křížovka. Minule jste hledali pohoří, dnes obsahuje tajenka jméno české hory

Na severních hranicích se tyčí co výšky přes 1000 metrů tajenka

- části kostry
- opak začátku
- části květin
- chlupatý kabát
- velký ořech
- šašek

řešení pošlete na oddílovou adresu: sahasapa@centrum.cz, nebo přineste na schůzku.

Řešení z minulého čísla: Krkonoše, Jeseníky, Šumava, Alpy, Brdy, Tatry

LETEM SVĚTEM

PŘI POSLECHU JEDNOHO Z TV POŘADŮ JSEM SE DOVĚĎEL O NEOBÝKLĚ SOŠE. SOCHU SV. JANA NEPOMUCKÉHO JSTE POTKALI V CENTRU OSTRAVY NA JARNÍM „PO STOPÁCH UCTÍVAČŮ GINGA“. TENTO JAN NEPOMUCKÝ JE VŠAK JINÝ...

sv. JAN NEPOMUCKÝ v ČEPIČÍCH

Vesnice Čepice je součástí Rabí na pomezí Jihočeského a Plzeňského kraje v jihozápadní části České republiky.

Jde pravděpodobně o jedinou existující skleněnou sochu tohoto svätce v životní velikosti (175 cm), kromě toho je to první jeho nová socha v České republice od první světové války.

Vlastně se nejedná o klasickou sochu, ale o dva zrcadlové reliéfy připevněné na dvoucentimetrovém pancéřovém skle umístěném v ostění tvaru podkovy ze slatinské žuly na zábradlí starého a dnes jen pro místní provoz používaného čepického mostu. Soše tak vidí do tváře jak „suzozemští“ návštěvníci, tak vodáci připlouvající po řece Otavě. Světec je totiž mimo jiné i jejich patronem.

Iniciátorem a duchovním otcem vytvoření a umístění sochy je koncertní kytarista Lubomír Brabec. Ten pro myšlenku získal místní obyvatele, společně pak založili Otavskou svatojánskou společnost a uspořádali dobrovolnou sbírku k získání potřebných finančních prostředků. Jména všech padesáti dárců jsou viditelná na hvězdičkách ve spodní části ostění.

Sochu vymodelovala a odlila ve své dílně na šumavské Dobré Vodě sklářka a sochařka Vladimíra Tesařová.

Této zajímavosti, která přesvědčí řadu lidí k ná-

Jan Nepomucký v Čepicích

vštěvě malé vesnice, je věnována i keška. Z důvodu možného poškození sochy není keš v blízkosti sochy. V malé vesnici je každý cizinec pod drobnohledem místních, proto má formu jednoduché mystery keše.

LISTOPAD

BODOVÁNÍ

pořadí	jméno	2.11.	9.11.	s276	16.11.	s277	hranička	celk
1.	Kája	8	6	5	6	-	9	34
2.	Veverka	8	8	-	8	-	8	32
3.	Lucka	8	9	5	-	3	-	25
4.	Matěj	6	7	5	4	3	-	25
5.	Tonda	7	3	5	6	3	-	24
6.	Adam	6	3	5	6	3	-	23
7.	Matouš	6	7	-	10	-	-	23
8.	Říša	5	5	5	4	3	-	22
9.	Matyáš	6	8	-	8	-	-	22
10.	Olča	6	3	-	3	-	7	19
11.	Paťa	7	5	-	4	3	-	19
12.	Ondřej	4	6	-	6	3	-	19
13.	Tete	7	-	-	9	-	-	16
14.	Tomáš	-	7	-	4	-	-	11
15.	Jirka ml	-	4	-	7	-	-	11
16.	Dave	-	7	-	-	-	-	7

půlčik

Jackovy lucerny

Nezvykle brzy jsme měli další tvůrčí schůzku. Inspirováni anglosaskou tradicí jsme se pustili do dlabání dýní. Název, který jsme použili vychází z irského příběhu o podvodníkovi, který se za své podvody nedostal ani do pekla...

vytvořil
Mates

vytvořil
Milach

vytvořila
Zuzka

vytvořil
Maty

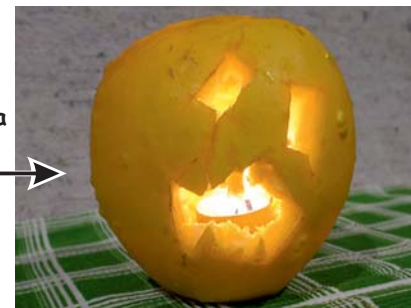
vytvořila
Lucka

vytvořil
Pavouk

vytvořil
Áďa

vytvořila
Ondřej

vytvořila
Paťa

vytvořila
Olča

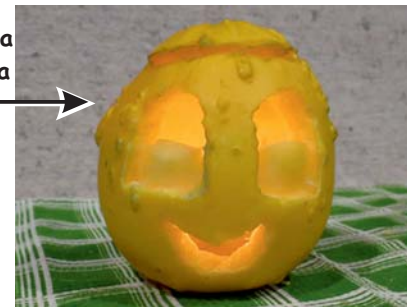
vytvořila
Tete

vytvořil
Riša

vytvořila
Veverka

vytvořil
Tonda

